

נסית לישיבת בנק

ואז לא יחדו בנו. אלבו הסכים והלכנו בכיוון רחוב בניהוהרה. ליד אורינו נכנסנו שלשלתנו לחנות של בגדים אמריקאיים וצבאיים וקנינו רק זוג מכנסיים אחד, חולצה, חגורה קטנה וגדולה, 4 סמלים, דרגה, 2 סמלים — אחד של חיל תותחנים ואחד של חילקשר. יחד עם זה 2 כובעים ובוהו סיימנו את הקנייה ועכשו היינו מחכים לאקדח נוסף שצריך אלבו להביא לנו. הראשון היה בינתיים גם כן אצל אלבו. החלטנו להיפרד ולהפיגש לאחר שעה בי בתי במושב היותי. אני וברנדווין נסענו לשם ותיכינו שעה וחצי עד שהופיע אלבו עם אקדחו כמו הקודם ובוהו החלטנו לצאת למחרת ביום שני בבקר לפעולה. הוא אמר לנו שהוא השיג את האקדח מאיזה חבר. נגשנו כיחד העירה לקולנוע אדיסון ונכנסנו להצגה שנייה. אני רוצה לתקן שזה היה שלוש ולא אתמול, לאחר שגמרנו את הטרט, היות וזה קרוב לבנק, עשינו חזרה ליד הבנק עצמו לפי רצונו של אלבו, להבטיח את עצמו בשעת הפעולה. החזרה היתה בהתאם לתוכנית. שלושתנו עמדנו ליד אדיסון ובתוככי בית היה שאנו צריכים לרדת מטקסי באותו מקום וירדנו אחד בכוכן אדיסון ושניים עשו סיבוב משטראוס היינו צריכים להיפגש ליד פוטו קובץ. נפגשנו בדיוק בזמן והיינו מרוצים מזה. עלינו בכיוון לעיר וקבענו למחרת להפגש ולגמור סופית.

בקבוק יין ובקבוק ערק

פגשנו למחרת בערב בערך בשעה 6, טיילנו בעיר, בזמן שהיה בידי השק הזה (העד מצביע על שק מסומן מס. 18.4.55) שהיה בו כל הציוד הצבאי חוץ מהאקדחים שהיו אצל אלבו. אלבו אמר שהוא צריך להתאגף בבית הנוער והוא יפגוש אותנו בשעה 8.30 בערב בקפה אנגלי ומשם נלך למקום שבו השארנו בינתיים את השק. נקח אותו ונסע לאברהם דלאוי שגר בקילומטר 5 מירושלים, ללון אצלו באותו לילה ולהודיע לו יחד עם זה שאנו באים למחרת עם "סחורה".

אני הכנסתי את האקדח בכיסי הימני ש"הצי בולט החוצה, היות ולא ידעתי להשתמש באקדח כלל. הוא, אלבו, אמר לי להוציא את זה ולהכניס את זה מתחת לחולצה, כל זה הוא עשה היות והוא היה צריך להתפשט בתחרות אגרוף.

בשעה 9 בלילה נפגשנו במחנהיהודה בי מקום שהשארנו את השק עם הציוד באחד התניות. ברנדווין אמר לאלבו שאם ניסע לאברהם דלאוי נצטרך לקנות משקה חריף היות והוא רגיל לשותות. אלבו הלך וקנה בקבוק ערק ובינתיים הגיע האיטובוס שנסע לכיוון אברהם דלאוי, נסענו והגענו אליו ה' ביתה בשעה 9.15 בערך.

לא הספקנו להתוכח

זכנו אותנו בבוקר בשעה 6. אצלו בבית השארנו כמה מחפציו הפרטיים ואנו היינו מעל התלבושת הצבאית עם בר דים אורזיכ. שני אקדחים היו אחד אצל אל-בו ואחד אצל ברנדווין. הגענו העירה בשעה 6.30 בערך.

עמדנו ליד קפה אלנבי וחורנו על התכנית: בשעה 7.00 פותחים את הבנק, אלבו וברנדווין היו צריכים להיכנס לתוך הבנק לאיים על הפקידים ובינתיים אלבו נשאר מאיים ואני צריך להיכנס לשים מכשיר שמשמש כעין פצצה וללכת הביתה. באם אשמע יריות לפני הכניסה שלי עלי לעזוב את המקום ובאם הם יצליחו אני אקבל את החלק שלי באותו יום. בינתיים היתה השעה רבע לשבע ואלבו הלך להביא טקסי והתאחר קצת, אבל הוא הגיע עם הטקסי, אני לא מכיר את בעל ה' טקסי, אבל איכל לזהותו באם אראה אותו. אלבו אצר לנו שבעל הטקסי יודע על ה' תוכנית.

ירדנו מהטקסי באדיסון והלכנו בכיוון לבנק. הגענו לפוטו קובץ וראינו שהבנק פתוח וזה גנד התוכנית. לא הספקנו להתוכח ונעצרנו עליידי המשטרה. בעל הטקסי עם הטקסי היה צריך לחכות לנו ליד הבנק. ברנדווין אמר לי שמסך הזה הוא יתן לאב' רהם אלף לירות, ואלף לירות לבעל הטקסי.

כרמי לא שתק, האשים את המשטרה שביצעה את התוכנית, סיפקה באמצעות סוכנה, את אחד האקדחים (לא נוקר) כדי להשתמש בו אחר-כך בתוך הוכחה נגד הנאשמים. בנקודה זו נספרו דלתות בית המשפט ונפתחו שוב רק לאחר שסופר כיצד נודע המשטרה על התוכנית וכיצד היא עקבה אחרי הנאשמים ממש עד לרגע אחרון.

כשנתפזר הקהל אחריו הישיבה, נשארה באולם המשפטים אשה זקנה לבושה שמלה ומטפחת על ראשה המגוננת. רחה ברנדווין לא רצתה להאמין עדיין כי אומנם פושע הוא בנה הקטן זור, כששמו השוט' רים על ידיו אזיקי פלדה, אמרה לו: "אין דבר, השופט יזכה אותך, נכון?"

התן עדותו המואה שני הנאשם השני הרצח אחריו. נל שניתנה מייד אחרי האסרה, המשקפת לא רק את פעולת המשטרה, שקיבלה בעוד מועד את האינו פורמציה (כנראה מהפושע השלישי) אלא גם את ההווה של העולם התחתון בארץ.

כל התוכנית הזו בוטלה היות ולא היה אף אחד בבית שם. היכינו עד שעה 9 בלילה ואותו המצב אף אחד לא בא. בינתיים אלבו החליט על תוכנית שגם היא תגרום להכרה שלו רע. התוכנית היתה שברנדווין ואני ניכ' גם לחדר של החברה שלו, נפרוק לדירה ונר' ציא משם הכשטים וכסף, והוא בטוח שכל זה יגיע ללסך של 5000ל"ש.

או ברנדווין סירב בטענה שבלי כלי, כלר מר אקדח, הוא לא יוצא לשום עבודה. אלבו

נסענו שוב לדיר-יאסין ושם ברנדווין אמר לנו שיש לנו עוד הזדמנות להתחרט או לח' שוב טוביטוב אם יש משהו מפריע.

מי-אש לחברה

אז אלבו אמר שיש לו משהו מפריע, וזה הבחורה שהיתה פעם חברתו והיא סחטה ממנו הרבה כסף, ואם הוא יבצע את הפעולה הזו והוא ייתפס, אז דבר אחד יפריע

סנו פרקליט המדינה, אמנון תל, הגיש הודעה לנ' שניא בית המשפט המחוזי הירושלמי ד"ר בנימין הלוי כריכת-ספר קריעה עינה רשומה תכנית. טען תל: "זוהי תוכנית לשוד מזווין של הבנק הלאומי (סנוף נאילה) כירושלים אפי שלוד ברנדווין והרצל אחרוני קשרו קשר לבצע אותו".

טענתו של עורך הדיו ווסף כרמי, אחיו של ברנדווין ופרקליט של שני הנאשמים, היתה אחרת לגמרי: "אין זאת אלא תוכנית של רדיו-פאטופון מקודקד". לא היו כל חילוקי-דעות לגבי שאר המוצגים שנערכו על דוכן השופט: שני אקדוחי פראבלום (אחד מהם להא נוקר) וקופסת באקאולט, אשר לפי דברי התביעה היתה צריכה לשמש כפצצה.

על-התביעה משה נגה, מומר בגדים צבאיים, הכיר את שני הצעירים שישבו בתא הנאשמים תחת משמר כבד. הוא הכיר גם את כגרי הצבא ואת סימני הדרגות (סמל) שמכר להם ובהם נתפסו הכתורים ליד הבנק. טען תל ככעס: "אף אחד מהם אינו משרת בצבא הם רק רצו להטיח את האשמה על חיילי ישראל".

הרבה אנשים, היות ושלוש חודשים יום יום הוא הולך לשם. אלבו שמע ואמר שאינו רוצה להשתתף בזה, אבל הוא מוכן לעשות ספרטס אחר. אצלו במקום עבודתו יש תש' לום להרבה פועלים, קרוב ל-1000, ובזמן שמשלמים שם את המשכורת יש קרוב ל' 40.000 ל"י, וישנו רק אדם אחד שעושה את החשבונות והוא נמצא משעה 1 עד 3 לבדו, בזמן שכל הפועלים הולכים לאכול. ברנדווין הסכים בתנאי שהוא יראה את ה' מקום. תיכף יצאנו שוב שלושתנו למקום הזה.

לא ישבת בבית הסוהר...

מרד לי לחכות בחוץ והם נכנסו שניהם ביחד, והאקדח בידי אלבו. הם יצאו אחרי 20 רגע בערך וברנדווין אמר שהוא מוכן לעשות זאת בתנאי שהוא יקבל את האקדח מאלבו. הם קבעו ביניהם שלמחרת יפגשו בשעה 7 בבוקר. בסוף החליטו לשתף גם אותי. כל העניין הזה היה לפני שבוע בערך.

למחרת נפגשנו אני וברנדווין בשעה 7, במקום שקבענו שליד קפה אנגלי, אבל אלבו לא החליט להתחנן להסתובב ופגשנו אותו בשעה 10.00 ליד קולנוע ציון והוא טען ש' הוא מחפש אותנו קרוב לשעתיים. היות והוא לא רצה להיראות בעיר עליידי שוטרים, החליט להיכנס לבית-קפה מרקוט.

נכנסנו לשם שלושתנו ביחד, ושוב שאלנו את אלבו למה לא הופיע, אז הוא אמר שהוא היה בבנק שדיברנו עליו ערב לפני זה, והוא נכנס לבנק וראה שם בערך חצי מיליון לירות ואמר שהוא מוכן לצאת לעבודה זו, היות ושם יש רק 4 עובדים ואנחנו שלושה נוכל להסתדר אתם.

נסענו אל אלבו הביתה ושם עברנו שוב לדיר-יאסין, להרים, ושם התחילו אלבו וברנדווין לעשות את תוכניתם. כשרצינו להכניס את עצמי לעזור להם בתכנית, הם סירבו בטענה שאני לא ישבתי הרבה בבית-סוהר ואני לא יכול לעזור להם בתוכנית, אז אני ישבתי בשקט.

טומיגן וארבעה רימונים

הם עשו את התוכנית והואו לי אותה. התוכנית היתה על כריכה של ספר, שזה כעת אצל אלבו בבית. על הספר היה מצויר הבנק עצמו, הכבישים שמובילים ל' אדיסון ולבנק ולבית-הברואות. היתה מצויר רת ממול חנות לצילומים קובץ ובתוכנית היה כתוב: התעבבות אצל פוטו קובץ ומשם היינו צריכים להיכנס לבנקין. אחרי שגמרנו את התכנית, אלבו וברנדווין את אלבו אם הוא חושב לצאת רק עם אקדח אחד, ואז ענה לו אלבו שהוא רוצה לכל הפחות שני אקדחים, יחד עם שלו, טומיגן ו' רימוני. ברנדווין הסכים והיתה שאלה איך להשיג את הכסף כדי להשיג את הנשק. אלבו קיבל על עצמו את כל האחריות להשיג את הנשק. החלטנו לנסוע העירה ושאלבו ילך אל אחיו, ויקח אצלו כסף. אל-בו הלך ואמר שביקש ממנו כסף והוא לא נתן לו. אז ברנדווין אמר שיש לו משהו רציני למסור לנו, אבל שנהיה באיזה מקום סגור.

נאשם ראשון זור ברנדווין (מרכז) מוכא לבית המשפט מספר 3 הביא אקדח, מייאש ואת המשטרה

כעס ושפר את מייאש על הרצפה ואמר ש' נסע הביתה. בינתיים ראינו את הכלב של החברה שלו ואלבו אמר שהכלב הזה יקר לה מאוד וצריך לגנוב אותו, ולהעביר אותו לירושלים. ברנדווין לקח אותו על הידים ונסעו לתחנה המרכזית.

חזרה כלידת ליד הבנק

מחרת הלכנו אל אלבו והוא אמר שהכ' לב אבד לו, אבל הוא ימצא אותו וכעת ני' גש לתוכנית של הבנק. הוא אמר שהוא קיבל 100 לירות מאחיו, ועבר בלילה בשכונה וחי' רים שלו היו משחקים בקלפים והפסידו 60 ל"י. נשארנו לו רק 40 ל"י, ועם 40 אלה הצטרף לקנות את הציוד הדרוש לפעולה. לפי דעתו של ברנדווין אנו צריכים לצאת בלבוש צבאי, להפיל את החשב על חיילים,

לו רק בלב, שהחברה שלו שהיתה פעם התחיל לטייל עם כל מיני בחורים והוא יסכול מזה. או הוא רוצה לעשות דבר כזה. לנסוע ל' חברה שלו, כנבעת עליה בתל-אביב, ולעשות לה משהו כזה שלא תהיה יותר יפה ולא תטייל יותר עם בחורים וזה יגרום לו נחת-רוח.

ברנדווין אמר לו: "תן לי את הכתובת, אני נוסע ואני אסדר את כל זה!" אלבו התנגד, בטענה שהוא רוצה להיות נוכח. אז שוב התחילו לעשות תוכנית בנוגע ל' בחורה, וזו התוכנית: נוסעים מפה ברכבה בשעה 4 אחרי הצהריים, מגיעים לשם ב' שעה 6, מחשיך רק בשעה 7. בשעה 7 בדיוק הוא מצלצל לשרות טקסי והוא יעמוד ליד פתח ביתו, אלבו יצלצל בפעמון שלה ואם היא תצא הוא יתן לי בקבוק עם מייאש לשי' פוך לה בפניה.